

'Barcelona aixeca el teló 2010'

El públic s'atomitza

Jordi Bordes
BARCELONA

Més teatres i més espectacles han permès aguantar, pràcticament, la xifra rècord de l'any passat. Si la temporada 2007-2008 es va produir una gran empena en la recaptació i en l'assistència als teatres de Barcelona gràcies als musicals, el 2008-2009 i l'anterior, el 2009-2010, les xifres es van aguantar gràcies al creixement dels espectacles dramàtics i de la dansa. El públic segueix creixent, escampant les seves preferències. La diagnosi del president de l'Associació d'Empresaris de Teatres de Catalunya (Adetca), Daniel Martínez, segueix sent prou optimista: si en l'inici de la crisi econòmica les sales de Barcelona van continuar creixent, la temporada passada es van perdre 47.244 espectadors, una xifra prou bona si es té en compte que la quantitat absoluta és de 2.629.088 espectadors i que van desaparèixer de la cartellera els espectacles de gran format (principalment, musicals) i les llargues temporades.

S'ha aguantat. Una dada prou reveladora si es té en compte que, fa pocs mesos, es deia que els últims mesos del 2009 la xifra d'assistència seguia pujant. No, ara ja no hi ha aquella fortalesa, però no s'abandona el projecte d'arribar als tres milions. De fet, per Martínez, és molt saludable que els espectadors que han perdut els musicals, els hagin captat les altres disci-

plines. Aquest any hi ha un cert ressorgiment dels musicals amb tres estrenes de gran format en breu (40, el musical, *La nit de Sant Joan* i *Hoy no me puedo levantar*) i una quarta al desembre (*Hair*). Si aconseguen trobar nou públic, amb tota probabilitat marcarà un creixement per al 2010-2011. Encara que sigui gota a gota, els teatres de menys de 200 localitats van augmentant la seva assistència. Són els petits oasis que, al costat de les

grans comèdies, fan de graner estable per assegurar una xifra de rècord.

Més recaptació el 2010

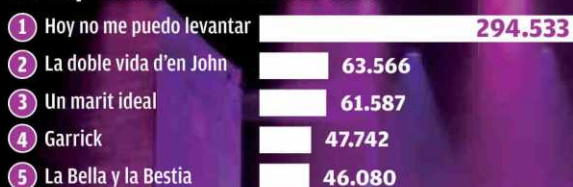
La recaptació, tot i el descens del 2% d'entrades de pagament, ha pujat als 65,2 milions, 255.464 euros més que el curs passat. L'entrada mitjana d'un espectacle ha pujat, tot i que, aclareix Martínez, els empresaris han absorbit l'increment de l'IVA. Sí que hi ha una certa preocupació en les programacions municipals, ja que la

reducció de pressupostos ha fet que, pràcticament, desapareguin les gires. La situació greu de Catalunya s'agreuja molt més si la gira es vol fer estatal.

Martínez va avançar-se als programes electorals i va recordar als partits que es presentin aquesta tardor la necessitat de donar suport a un sector que ha aguantat bé la crisi i que és indispensable per a la vida cultural: "El teatre privat sempre ha demanat un reequilibri amb el públic, però no estem d'acord que es

faci a costa de reduir les aportacions als teatres públics". Martínez ja fa cosa d'un parell d'anys que insinua la necessitat que els empresaris teatrals assumeixin riscos en les gires a canvi de poder ser responsables en la programació dels teatres municipals: cal un canvi de model perquè l'actual no és conjuntural. Quan s'hagi acabat la crisi, si no hi ha canvis, no es repetirà la bonança de temporades municipals d'anys enrere, sentència. ■

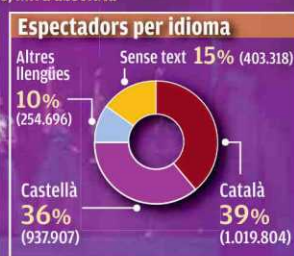
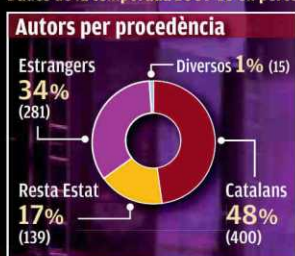
Els espectacles més vistos (2009-10)

Rànquing de teatres (2009-10. Més entrades venudes)

Dades de la temporada 2009-10 en percentatge respecte del total i, entre parèntesis, xifra absoluta

Un instant del musical 'Hoy no me puedo levantar', al Tívoli, el muntatge més vist de la temporada 2009-2010 a Barcelona.

El teatre privat no està d'acord que es redueixin les aportacions als teatres públics